Dan Roşca

Bucureştiul de mult uitat

O poveste a anului 1909

SUBIECTIV

Lucrarea vă este oferită de

ETARGET Reclamă eficientă pe internet

www.etarget.ro

BUCUREȘTII VECHI.ȘI.NOI

www.bucurestiivechisinoi.ro

Redactor
Andrei Slăvuţeanu
Tehnoredactarea
Complete Vision Events
www.cvevents.ro

© Editura Subiectiv, 2012

La 1909, în Bucureşti

o incursiune în Bucureştii anului 1909

1909 a fost un an linistit din punct de vedere politic. Totusi, la sud de Dunare, Balcanii incepusera sa fiarba, la foc mic deocamdata. Nu va trece mult si vor incepe Razboaiele Balcanice, in cel de-al doilea implicandu-se si Romania. Iar pe drumul modernizarii economice, legislative, arhitectonice, capitala si tot Regatul Romaniei inaintau cu pasi siguri.

Institutiile Bucurestilor si inaltii functionari

La guvernare se aflau din nou liberalii, condusi de Bratieni.

Primaria Capitalei functiona in 1909 pe locul actualului Teatru National, in casa Hagi Moscu ce fusese construita la 1810 aproape de Biserica Coltei. Cladirea va fi daramata in 1912-1913, noul Palat al Primariei care trebuia ridicat aici si pentru care se intocmisera proiecte valoroase nu va fi niciodata realizat, locul se va numi o vreme Maidanul Primariei si va ramane teren viran aproape sase decenii, pana la construirea Hotelului Intercontinental si a TNB.

Primaria se mutase in casa Moscu in 1882, cand vechiul sau local de langa Hala Ghica (azi zona Pietei Unirii) a fost demolat cu ocazia rectificarii cursului Dambovitei.

In 1909, *primarul capitalei* era *Vintila Bratianu* (n.1867-d.1930), fiul lui Ion C. Bratianu, inginer cu diploma luata la Paris. A participat la constructia podului de la Cernavoda dar si la alte constructii civile, a fost director al Regiei Monopolurilor Statului, apoi

director al Bancii Nationale, a fost ministru de finante, in timpul Primului Razboi Mondial a fost ministru de razboi, a fost sef al PNL intre 1928-1930 si prim ministru in anii 1927-1928.

In timpul mandatului sau la Primarie se paveaza cu piatra cubica mai multe strazi din zona centrala, incepe constructia Uzinei Electrice de la Filaret si a noii Uzine Electrice de la Grozavesti, se construiesc primele case ieftine din Bucuresti printr-un program al Consiliului Comunal, se deschide Bulevardul Dacia pe un traseu restrans fata de cel de azi, se construieste Palatul Camerei de Comert si al Bursei din Str Doamnei cu Str Ion Ghica (unde va fi ulterior Biblioteca Nationala), incepe constructia Palatului Vama Postei de langa Dambovita (azi apartine Ministerului

de Interne), se dezvelesc statuile lui C.A.Rosetti si a lui Lascar Catargiu in pietele care le vor purta numele (fosta Piata Lascar Catargiu este actuala Piata Romana), se inaugureaza Muzeul Zoologic Grigore Antipa de la Piata Victoriei si Palatul Ministerului Lucrarilor Publice de pe Bd Elisabeta (azi Primaria Capitalei). Impreuna cu Prefectura realizeaza un regulament de circulatie al vehiculelor pentru limitarea accidentelor in oras si organizeaza primele examene de conducere, care aveau loc la Sosea (in Bucuresti circulau deja 200 de automobile).

Prefectura Politiei functiona la 1909 in acelasi loc de pe Calea Victoriei ca si azi, dar in vechiul local ce fusese ridicat la 1870 pe locul casei baronului Stefan Meitani. Actualul sediu s-a construit in 1935.

Prefectura de Ilfov se gasea in cladirea construita langa Dambovita la 1888 pe locul vechiului palat Ghica. Edificiul exista si azi la intalnirea Str Ilfov cu Splaiul Independentei. In timpul ultimului razboi acest palat a fost sediul Misiunii Aviatiei Germane (Luftwaffe), apoi aici a fost Ministerul Sanatatii.

Consiliul de Ministri isi desfasura activitatea in 1909 in vechiul sediu din Str Academiei, langa actuala Strada a Ministerului. Cladirea a fost demolata la sfarsitul anilor '30, atunci cand Carol II a dispus restructurarea zonei Pietei Palatului. Apoi Consiliul de Ministri va functiona in Palatul Cantacuzino (Palatul cu Lei) de pe Calea Victoriei.

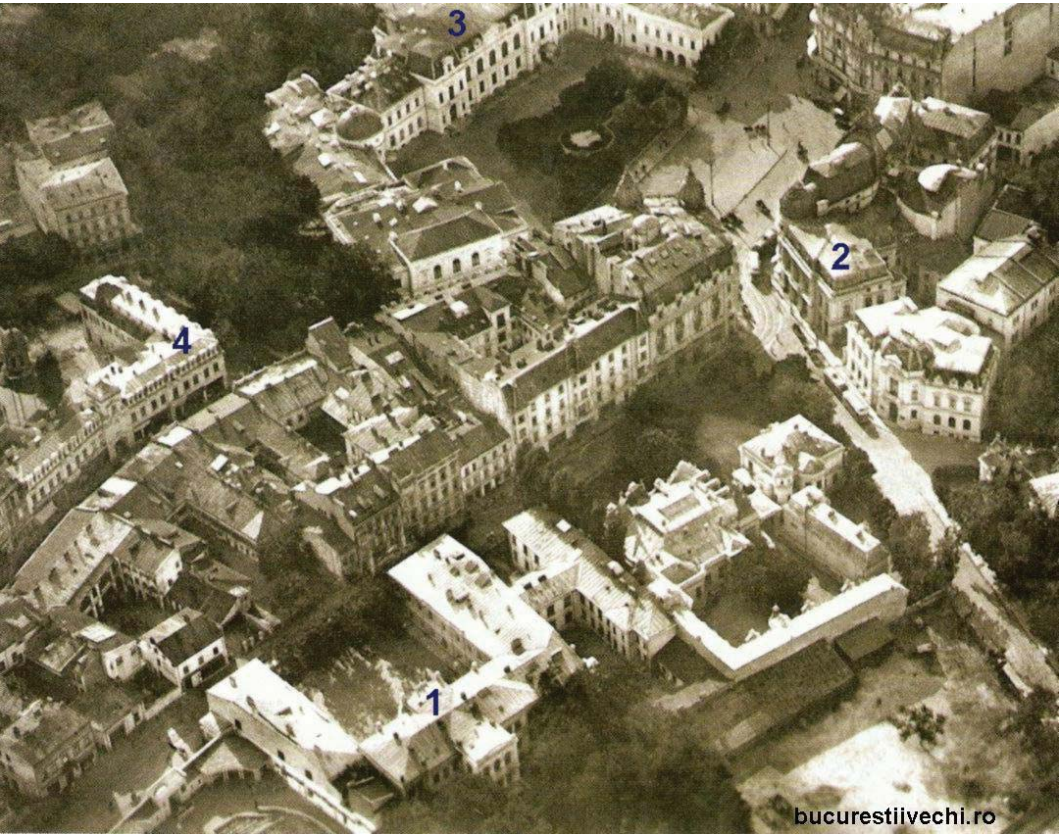

Panorama aeriana din anii ‘20 :

1 – Consiliul de Ministri & Ministerul de Interne,

2 – Fundatia Carol,

3 – vechiul Palat Regal,

4 – Hanul Cretzulescu.

Prim Ministru era *Ion I.C. Bratianu* (n.1864-d.1927), fiu al marelui roman si om politic Ion C. Bratianu si frate al primarului Vintila Bratianu. Era inginer, absolvent al Scolii de Poduri si Sosele din Bucuresti si ulterior si-a completatat studiile de matematici si inginerie la Paris. In 1909 tocmai fusese ales Presedinte al Partidului Liberal ; pe timpul guvernarilor liberale a fost ministru titular in mai toate ministerele. A fost membru de onoare al Academiei Romane.

Ministerul de Interne functiona la 1909 in acelasi local cu Consiliul de Ministri, in vecinatatea Pietei Palatului Regal. Dupa demolarea cladirii, ministerul a functionat provizoriu intr-o cladire de pe Str Stirbei Voda, apoi s-a mutat in noul sediu, acelasi de azi, construit pe locul celui vechi.

Ministru de interne in 1909 a fost de doua ori Ion I.C. Bratianu, apoi Mihail Pherekyde. *Mihail Pherekyde* (n.1842-d.1926) a urmat cursurile Liceului Sf Sava, apoi la Paris Liceul "Louis Le Grand", a fost licentiat in litere si in drept la Sorbona. In alte guverne a fost si ministru la Justitie si la Lucrarile Publice.

In 1909, *Ministerul de Externe* isi desfasura activitatea in Palatul Sturdza de la Piata Victoriei, ce fusese construit in anii 1898-1901 dupa proiectul arhitectului Iulius Reiniqke pentru printul Mihail Sturdza (cel poreclit „Beizadea Vitel" din cauza binecunoscutei forte herculeene). Printul moare in 1900, inainte de terminarea monumentalei cladiri, iar familia vinde statului palatul. Afectat de cutremurul din 1940 si de bombardamentele din 1944, palatul este demolat in 1946 si ministerul trece in noul sediu ridicat alaturi (Palatul Victoria).

Ministru de externe in acel cabinet era *Alexandru Djuvara* (n.1858-d.1913), scriitor, publicist, om politic, cu studii la Paris unde urmeaza Liceul "Louis Le Grand", apoi studii de drept

public si istoric la Scoala de Stiinte Politice din capitala franceza, dupa care face studii de inginerie la Scoala Politehnica pariziana. In alte guverne a mai fost ministru al industriei si comertului.

Ministerul de Finante functiona in 1909 in Palatul Romanit de pe Calea Victoriei, actualmente Muzeu al Colectiilor de Arta. Constructia palatului a fost inceputa la 1820 de boierul Costache Faca si terminata de noul proprietar, vistiernicul Romanit. In 1836 palatul a fost vandut statului, apoi a suferit modificari succesive si i s-au adaugat noi corpuri.

Ministru de finante era *Emil Costinescu* (n.1844-d.1921), economist cu studii la Paris, unul din fondatorii Bancii Nationale a Romaniei. In diverse guverne liberale a fost de trei ori ministru la Finante, iar pentru scurta vreme a fost si primar al Bucurestilor. Folosind colonisti germani, in 1896 Costinescu infiinteaza statiunea care ii poarta si azi numele, Costinesti.

Ministerul Justitiei se afla la 1909 in casele Lahovary de pe Str Academiei (situate pe langa langa Hotelul Union de azi). In anii '30 se va muta pe Bd Elisabeta, vizavi de Cismigiu, in localul care atunci era Palatul Medicilor Veterinari (!!!), langa cladirea Monitorului Oficial (azi, Arhivele Statului).

Ministru de justitie era *Toma Stelian* (n.1860-d.1925), avocat. In aceeasi perioada a fost si ministru de razboi. Rafinat colectionar de arta, doneaza statului, sub forma de muzeu, monumentala casa de la Sosea realizata de I.D.Berindei.

Ministerul Instructiunii Publice si Cultelor era condus la 1909 de *Spiru Haret* (n.1851-d.1912). A urmat cursurile Universitatii din Bucuresti, apoi si-a continuat studiile la Sorbona. Spiru Haret a fost matematician, astronom, profesor, inspector scolar, membru al Academiei, creator al sistemului modern de educatie din Romania.

Ministerul de Razboi functiona in acel an in cladirea aflata si azi vizavi de Ministerul Agriculturii. Cladirea a fost realizata la 1900 dupa planurile arhitectului Nicu Cerkez.

Ornamentatia exterioara a palatului a fost bogata initial, dar restaurarile ulterioare au inlaturat cariatidele si celelalte elemente decorative.

De la etajele Ministerului de Razboi aveai o frumoasa perspectiva asupra noului Bulevard Carol-Academiei-Elisabeta.

Dupa Primul Razboi, Ministerul de Razboi se muta in noul local de la Piata Valter Maracineanu (azi sediu al PDL), iar vechiul sediu de langa Piata Bratianu intra in proprietatea Societatii Petroliere "Steaua Romana".

In 1909, *ministru de razboi* era generalul *Alexandru Averescu* (x) n.1859-d.1938. A facut studii militare la Milano, a fost apoi Comandant al Scolii Superioare de Razboi, a fost atasat militar al Romaniei la Berlin, a fost general de armata, apoi maresal, a fost Sef al marelui Stat Major, a condus ofensiva romana pe teritoriul bulgar in timpul Razboiului Balcanic (1913), a fost conducator al armatei in luptele la la Marasti si Oituz. A fost autor de manuale militare, membru de onoare al Academiei, a fost un ofiter de o extraordinara popularitate in randul militarilor. Averescu a fost de trei ori prim-ministru.

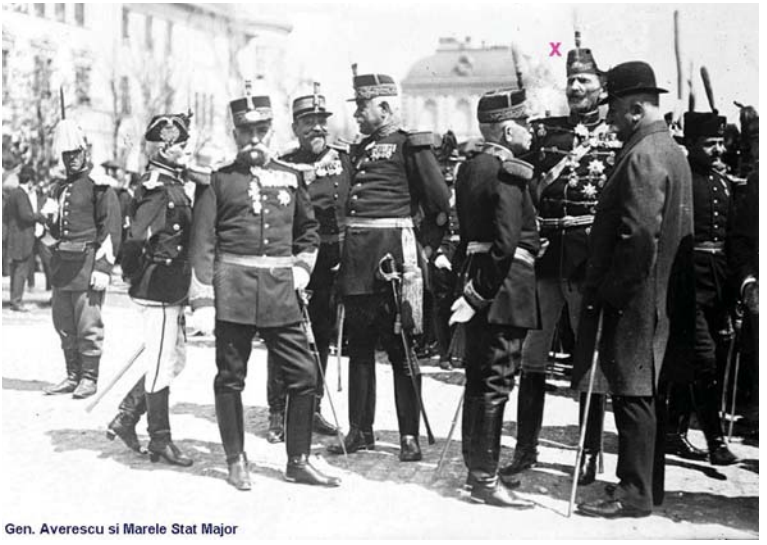

Gen. Averescu si Marele Stat Major

In 1909, ministri de razboi au mai fost Toma Stelian (ad-interim) si generalul Grigore Crainiceanu.

Ministerul Agriculturii si Domeniilor isi desfasura activitatea ca si azi in palatul de langa Spitalul Coltea. Cladirea a fost construita intre anii 1894-1895 dupa proiectul lui Louis Blanc.

Ministru al agriculturii a fost Anton Carp, apoi *Alexandru C. Constantinescu* (n.1859-d.1926). A facut studii de drept la Paris, urmate de doctoratul in stiinte juridice tot in capitala franceza. In alte cabinete a fost ministru al industriei si comertului, ministru de interne.

Vedem ca acum o suta de ani, toti inaltii nostri demnitari aveau studii serioase si proveneau din familii instarite care le asigurasera o educatie solida. Desi inaltii functionari erau desemnati tot politic ca si in prezent, pregatirea profesionala si averea personala cu care veneau la scaunele ministeriale faceau ca incompetenta sau coruptia sa fie mai rare. Numai cu asemenea oameni de valoare s-a putut edifica Romania moderna.

Principalele evenimente ale anului 1909

In 1909 s-a nascut Ileana, Principesa a Romaniei, Alteta Imperiala si Regala, Arhiducesa de Austria, Principesa de Habsburg-Toscana, Principesa de Hohenzollern, fiica a lui Ferdinand si a Mariei, matusa a Regelui Mihai. Dupa divortul de Arhiducele Anton de Austria din 1954 , s-a calugarit in 1965 in religia ortodoxa devenind Maica Alexandra.

Acum 100 de ani s-a deschis prima sala de cinema din Bucuresti dedicata special proiectiei de filme : Cinema Volta, numita apoi Cinema Doina, in Str Doamnei. Cladirea exista si azi (x), situata vizavi de aripa noua a BNR. Chiar langa sala de cinema, pe colt cu Str Ion Ghica (pe atunci, Strada Vestei) in 1909 era in constructie Palatul Camerei de Comert. Azi fostul cinematograf cu gradina este transformat in restaurant.

In 1909 se infiinteaza Societatea de Tramvaie Bucuresti (STB).

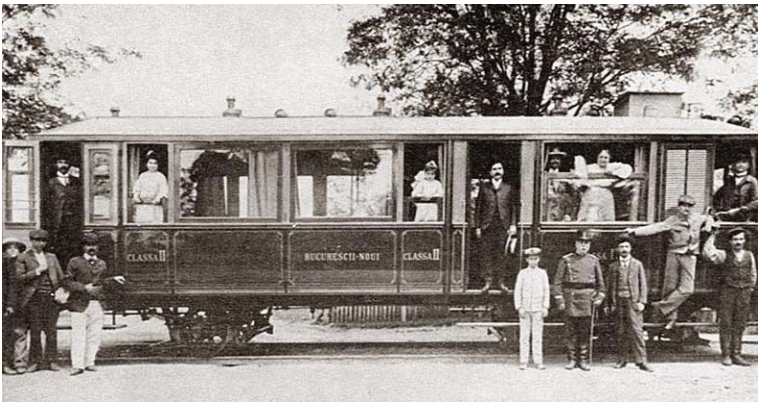

Se demoleaza veche Biserica Boteanu cu hramul Sf Varvara, numita "Biserica cu Bradu" ce se afla in spatele Fundatiei Carol I. In 1909, chiar alaturi era in constructie biserica noua ce va fi terminata in 1914.

Dramaturgul si omul de teatru Alexandru Davila, fiul marelui doctor Carol Davila, fost si viitor director al Teatrului National isi inaugureaza propria Companie Dramatica la Teatrul Liric al lui Leon Popescu, jucand o piesa de Caragiale. Teatrul Liric se gasea in Piata Valter Maracineanu, la intrarea in Cismigiu.

La invitatia printului Valentin Bibescu, mare pasionat de automobilism si de aviatie, soseste la Bucuresti aviatorul Louis Bleriot care efectueaza cu avionul sau cateva zboruri cu public pe Hipodromu Baneasa (care se gasea pe locul actualului Parc

Expozitional de langa Casa Presei Libere). Este primul zbor aviatic ce a avut loc in Bucuresti.

In casa avocatului Nicu Cesianu de pe Str C.A. Rosetti (pe atunci, Strada Clementei nr.7) este inaugurat in 1909 noul sediu al Automobil Clubului Roman. Monumentala casa se gaseste azi (x) langa Restaurantul "Cina", vizavi de Fundatia Carol. La inaugurarea sediului a fost prezent printul mostenitor Ferdinand si a cantat orchestra lui Grigoras Dinicu.

Clubul ACR fusese infiintat in 1904 de un grup de pasionati ai automobilelor, apartinand protipendadei bucurestene.

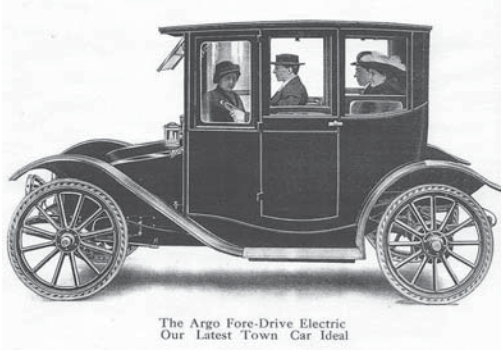
The Argo Fore-Drive Electric
Our Latest Town Car Ideal

Pe langa automobilele clasice care circulau in Bucuresti – cele mai multe Oldsmobile si Panhard – in capitala este adus in 1909 primul automobil electric (cu baterii) din tara.

Noul Mitropolit Athanasie Mironescu sfinteste Biserica Rusa Sf Nicolae (”Biserica Studentilor”) a carei constructie incepuse in 1905 . Frumoasa biserica cu sapte turle situata pe Str Ion Ghica a fost realizata in stil traditional rusesc dupa proiectul arhitectului Preobrajenski, folosind mesteri rusi.

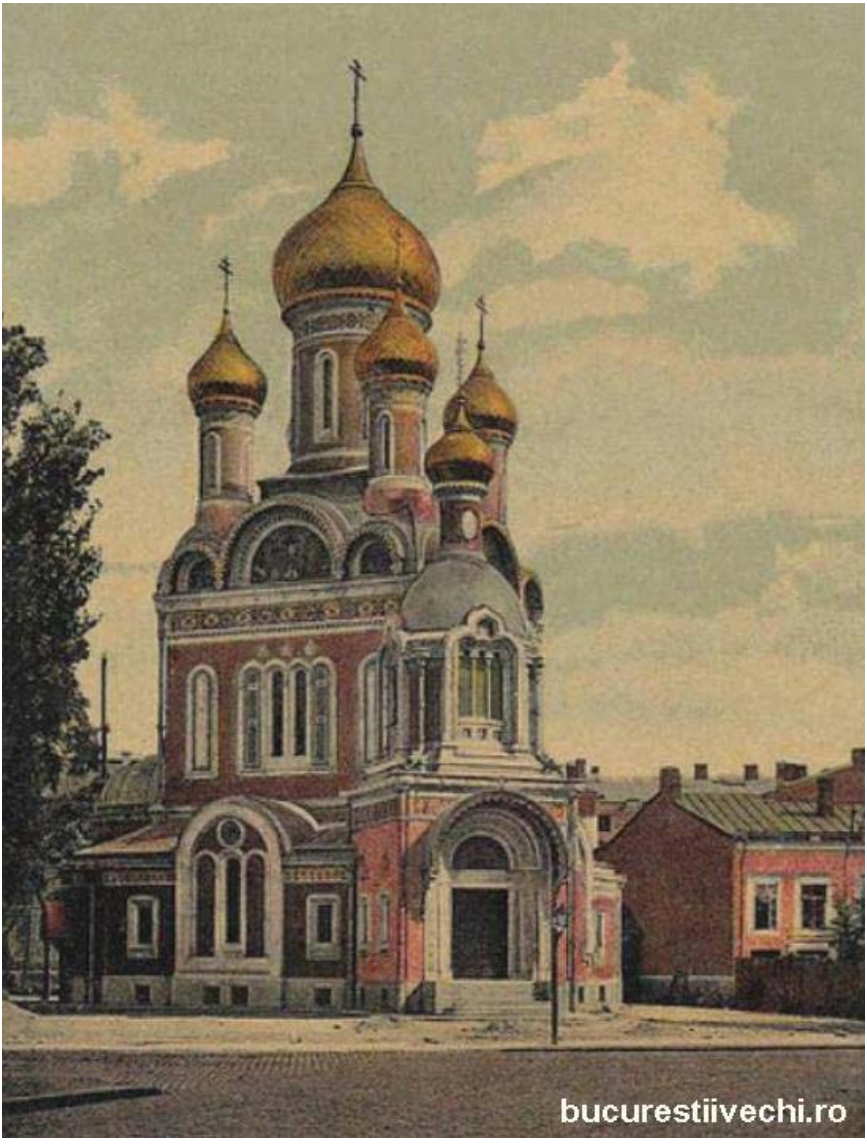
bucurestiivechi.ro

Inginerul Dimitrie Leonida fondeaza Muzeul Tehnic, la inceput intr-unul din pavilioanele fostei Expozitii Jubiliare 1906 din Parcul Carol. Pentru organizare a luat exemplul Muzeului Tehnic din Munchen pe care il vizitase in timpul studiilor din Germania.

La initiativa proprietarului Gheorghe Marinescu „Bragadiru", Fabrica de Bere Bragadiru infiintata in 1882 devine societate pe actiuni, pentru a se putea finanta mai ieftin. In 1909 Colosseumul Bragadiru aflat pe Calea Rahovei nu departe de fabrica, era in plina constructie.

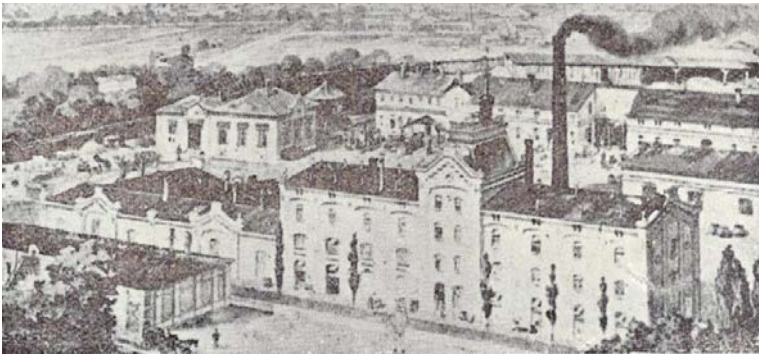

La 1909 in Bucuresti erau patru mari fabrici de bere : Bragadiru (viitoare "Rahova"), Luther (viitoare "Grivita"), Oppler (viitoare "G.I.B.") si Fabrica Bazilescu.

In 1909 se sfinteste Biserica "Malmaison" cu hramul Sf Gheorghe din Calea Plevnei. Biserica fusese construita pe locul alteia mai vechi, din 1836, ce fusese zidita pe un teren apartinand Manastirii Sf Sava. Se numeste Biserica Malmaison din cauza fostei cazarmi din apropiere, dar se numeste si Biserica "Farmazonului",

datorita situarii la intersectia cu fosta Ulita a Farmazonului (fosta Strada a Francmasonilor, fosta Str G-ral Anghelescu, fosta Str Stefan Furtuna, actuala Str Mircea Vulcanescu).

In curtea Bisericii Sf Gheorghe – Plevnei sunt ingropati eroii pompieri cazuti in Dealul Spirii la 13 Sepembrie 1848, in lupta cu detasamentele turcesti.

In 1909 viziteaza Romania printul Friedrich Wilhelm de Prusia, fiu al Kaiserului Wilhelm al II-lea si ruda a Regelui Carol I.

La comanda lui Carol I, apare medalia jubiliara "Cuza, 50 de ani de la Unirea Principatelor Romane". Astfel, Regele Carol isi dovedea aprecierea fata de realizarile fostului domnitor in crearea si modernizarea Romaniei.

La 1909 se stinge din viata la Bucuresti, la numai 29 de ani, victima a unei boli cardiace, pictorul, cronicarul si criticul de arta roman de origine armeana Apcar Baltazar (in Panteonul artistilor romani, doar pictorul si revolutionarul roman Daniel Rosenthal murise tot atat de tanar, in 1851, ucis la Budapesta de

autoritatile maghiare). Apcar Baltazar a urmat cursurile Scolii de Arte Frumoase din Bucuresti si a publicat lucrari in ziarul "Vointa Nationala" si in revista junimista "Convorbiri Literare". Artistul a restaurat Biserica Otetari din Bucuresti si a studiat picturile Manastirii Hurezi. In capitala a deschis numeroase expozitii. Peste numai un an de la moartea pictorului, o parte din lucrarile sale vor impodobi salile Muzeului Simu, proaspat infiintat.

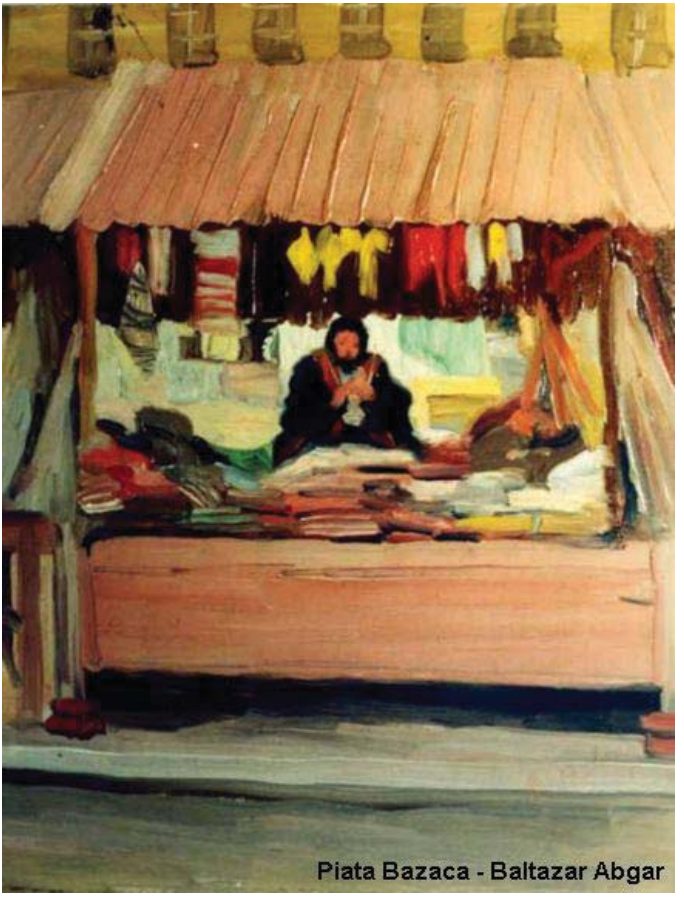

Piata Bazaca - Baltazar Abgar

La 1909, in Bucureşti : Viaţa cotidiană: oraşul, străzile, oamenii, obiceiurile

Erau bucureştenii de acum un veac, străbunicii noştri, altfel decât noi? Arătau altfel străzile oraşului? Cu siguranţă, da, dar nici mai bine, nici mai rău decat azi – doar altfel, fiindcă vorbim de epoci diferite. Vom încerca să reconstituim ceva din atmosfera Bucureştilor de atunci.

În 1909, capitala avea de 7 ori mai puţini locuitori decât acum, doar 300.000, adică mai puţin decât populaţia de azi a oraşului Constanţa. Oraşul se intindea doar pe un sfert din suprafaţa de azi. Capitala noastra era atât de mică acum 100 de ani, încât străzile care şi atunci şi acum poartă numele de "şosele", formau "centura" Bucureştilor : Şos. Ştefan cel Mare, Şos. Mihai Bravu, Sos. Văcăreşti, Sos. Viilor, Şos. Panduri, Şos. Basarabilor (azi, Şos. N.Titulescu), Şos. Bonaparte (azi, Şos. Iancu de Hunedoara). Dincolo de aceste "şosele" nu mai erai in Bucureşti, ci în comunele limitrofe. Câteva din punctele de intrare-ieşire în oraş, puncte de control ale autorităţilor, numite pe atunci "bariere" erau : Bariera Vergului (azi Piaţa Muncii / Hurmuzaki, la întretăierea Căii Călăraşi – numită pe vremuri Calea Vergului - cu Şos. Mihai Bravu), Bariera Vitan (la intersecţia Căii Vitan cu Şos. Mihai Bravu), Bariera Şerban Vodă (la întâlnirea Şoselei Viilor cu Calea Şerban Vodă – în faţa Cimitirului Bellu), Bariera Moşilor (azi, Magazinul Bucur Obor) etc. Ca şi azi, acum un veac străzile care poartă numele de "cale" erau arterele de intrare-ieşire în oraş (Calea Victoriei, Calea Moşilor, Calea Griviţei etc.), iar la intersecţia unei "căi" cu o "şosea" era o "barieră" de acces in Bucureşti. Cartiere care azi sunt foarte populate ca : Giuleşti, Tei, Berceni erau nişte mici comune dincolo de marginea oraşului.

O hartă maghiară din acei ani ne arată "centura" oraşului (puncte roşii) şi "barierele" de acces (x) :

Acum 100 de ani, blocurile din Bucureşti se puteau număra pe degete, cele mai înalte aveau doar 3 etaje şi erau toate situate în centrul oraşului. Bucureştenii locuiau în case, majoritatea fără etaj, dar cu curte şi grădină, atât in centru cât şi la marginea oraşului. Cele mai înalte clădiri erau turlele bisericilor, oraşul era plin de verdeață – grădini, vii şi parcuri, străzile erau străjuite de copaci falnici.

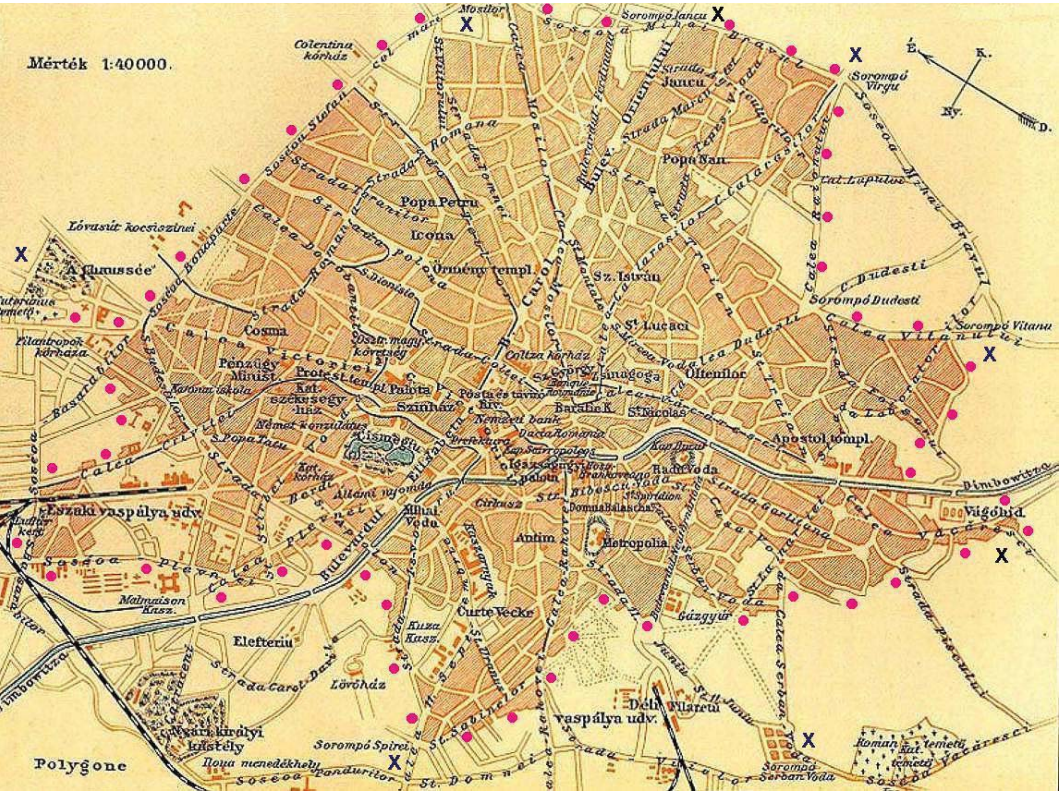

Iată o panoramă de acum un secol spre Biserica Sf. Spiridon Nou, situată între Calea Şerban Vodă şi Bd. Dimitrie Cantemir :

La începutul veacului aglomerația nu apăruse încă pe străzile capitalei, ele fiind străbătute doar de *tramvaie* care asigurau transportul public, legând diferite puncte din oraş şi mergând până la "bariere", unde întorceau, şi de *trăsuri* (automobilele erau înca foarte rare).

O fotografie de la 1909 a vechii clădiri a Universităţii şi a Bulevardului Academiei (azi, capătul estic al Bd Elisabeta) spre intersecţia cu Calea Victoriei ; copacii bătrâni ascund vederii statuile de vizavi de Universitate.

Trăsurile – birjele – erau cele care făceau munca taxiurilor de azi şi erau conduse de "muscali", birjari de origine rusă, îmbracaţi – iarna sau vara – în pelerine lungi închise la gât ca tunicile şi purtând pe cap şepci rusesti. Principala staţie de trăsuri era pe Calea Victoriei, în fosta Piaţă a Teatrului Naţional, unde azi este intrarea în Hotelul Novotel (primele taxiuri-automobile vor apărea abia în 1911 , vopsite obligatoriu într-o combinaţie verde cu roşu si se vor alinia lângă trăsurile din acceaşi Piaţă) :

Cu "trăsurile deschise" (decapotate !) se plimbau doamnele şi domnişoarele prin centru sau la Şosea, ca să-şi etaleze toaletele. Puțini ştiu ca la Capşa doamnele şi domnişoarele nu aveau acces, nici chiar însoțite. Interdicția nu era scrisă nicăieri, dar era cunoscută şi respectată, era o convenție tacită. Casa Capşa, cel mai select local al Bucureştilor de acum un veac, era un adevarat club al bărbaților, unde se făcea politica zilei, unde se discuta literatura, arta, gazetăria, unde "se punea țara la cale".

Totuşi vara, frumoasele oraşului obişnuiau să oprească trăsurile în fața la Capşa şi, fără să coboare, comandau înghețată pe care o serveau pe loc, în trăsură, lăsându-se admirate de domnii din cafenea :

Alături de tramvaie, trăsuri şi de cele 200 de automobile care străbăteau la 1909 străzile Bucureştilor, apărusera de câţiva ani şi bicicletele ("velocipedele"). Cea mai vestită ciclistă a capitalei a fost Maria Mihăescu, legendara "Miţa Biciclista", tânăra, frumoasa, cocheta şi mignona curtezană de la început de veac, care pornea pe bicicletă de acasă – casa există şi azi lângă Biserica Amzei – şi pedalând tacticos pe ruta Calea Victoriei – Piaţa Victoriei – Al doilea Rond de la Şosea şi înapoi, făcea cuceriri sentimentale în rândul protipendadei bucureştene.

În zilele toride de vară, setea trecătorilor era potolită de vânzatorii de "bragă" şi "salep", ambele – băuturi de origine turcească. De la aceiaşi bragagii şi salepgii puteai cumpăra şi zaharicale, tot turceşti: susan şi rahat.

Bragagiu turc oferind bragă şi susan în faţa Casei de Depuneri (Palatul CEC) :

Acum o sută de ani, străbunicile noastre işi coseau rochiile şi bluzele cu maşina Singer (azi, în ton cu timpurile, firma Singer produce imprimante) :

Să se mărite cu un ofiţer era visul multor domnişoare: însemna un viitor asigurat, fără griji.

"Tablou" de căsătorie de acum un veac, făcut la "Studioul" fotografic :

De sute de ani, acelaşi spectacol : cu vitele la vânzare, prin centrul oraşului :

Căldură mare ! "Salubritatea" va stropi străzile oraşului :

Poate n-o să vă vină să credeți, dar acum 100 de ani pantofii şi ghetele erau un lux pe care nu şi-l permitea orice bucureştean ; se purtau nişte "papuci de stradă" confecționați de "cavafii" sau "cârpacii" din cartiere, iar pe timpul friguros – un soi de cizme ieftine.

De aici a rămas vorba "cu ştaif", adică ceva de soi, ceva rafinat, ceva care nu are toată lumea.

Nici ciorapii nu erau ieftini: cumpărau ciorapi "de magazin" doar cei "cu stare" , dar cei mai mulți orăşeni şi-i împleteau singuri în casă, sau purtau "obiele" – simple bandaje înfăşurate pe laba piciorului. Până în anii '70, mamele şi bunicile noastre, înainte de a cumpăra alți ciorapi, noi, îi cârpeau de zece ori pe cei găuriți, folosind "ciuperca pentru reparat ciorapi" , iar pentru cei din nylon apelau la "Atelierul de remaiat".

Acum un veac, vara se putea umbla chiar şi desculţ, iar "Serviciul de Salubritate" asigura curăţenia oraşului tot cu mătura :

Dar, cine avea pantofi sau ghete nu se plimba cu ei murdari prin oraş : lustragiii aşezaţi discret pe trotuare iţi făceau pe loc încălţămintea să strălucească de curăţenie. Expresia ″ Vax Albina ″, însemnând azi ″fleacuri″, ″nimica toată″, vine de la una din mărcile de cremă folosită de vechii lustragii şi de la faptul că era ieftin să apelezi la serviciile lor.

Sfera serviciilor – lustragii pentru toate buzunarele :

Strămunicii noştri mergeau la iarbă verde "cu tot tacâmul" - serviciu de picnic de acum o sută de ani:

O "soarelă" (o serată) – invitație romantică la dans:

Şatră de ţigani la marginea Bucureştilor (azi, strănepoţii lor circulă în jeep-uri) :

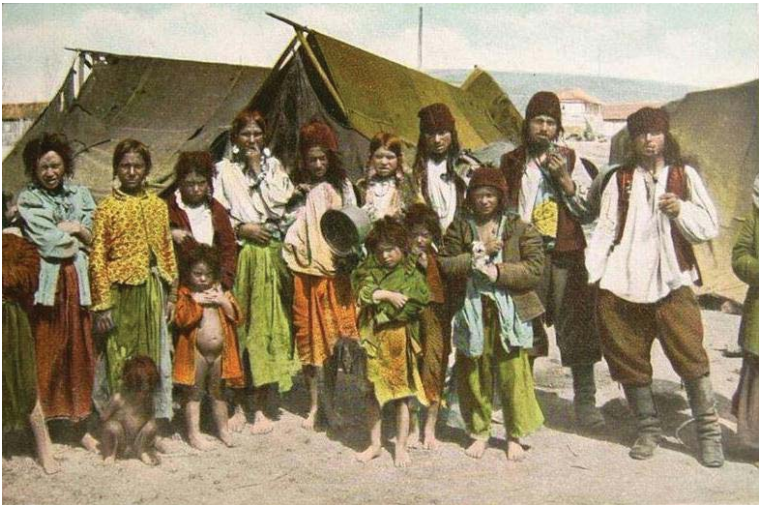

Cerşetorii, "milogii" de pe străzi, erau mai rari şi mai discreţi – poliţia îi "vâna" mai serios decât azi :

Acum un veac, ca şi în prezent, trotuarele străzilor erau împânzite de vânzători ambulanți.

Animație într-o dimineață de duminică pe fostul Pod al Rahovei care traversa Dambovița lângă Palatul de Justitie :

Grădinile de vară din centru, din cartiere şi de la Şosea ofereau seara bucureştenilor halbe de bere şi şprițuri reci, mititei, fripturi şi spectacole.

Grădina Oteteleşanu aşteptându-şi oaspeții (se găsea pe locul Palatului Telefoanelor):

Acum 100 de ani, bunicile noastre se jucau cu păpuşile şi pozau îmbrăcate în ţigănci, fiindcă aşa era moda :

Frumusețe şi candoare juvenilă – principesa Maria Mignon, fiica mijlocie a lui Ferdinand şi a Mariei, în 1909 :

Iar acum, la final, vă trimit vouă, cititorilor, o urare purtând parfumul de acum un veac: